

HOW THE CAMEL GOT HIS HUMP

How this is the next tale, and it tells how the Camel got his big hump.

In the beginning of years, when the world was so new and all, and the Animals were just beginning to work for Man, there was a Camel, and he lived in the middle of a Howling Desert because he did not want to work; and besides, he was a Howler himself. So he ate sticks and thorns and tamarisks and milkweed and prickles, most 'scruciating idle; and when anybody spoke to him he said,

'Humph!'

Just 'Humph!' and no more.

Presently the Horse came to him on Monday morning, with a saddle on his back and a bit in his mouth, and said, 'Camel, O Camel, come out and trot like the rest of us.'

'Humph!' said the Camel; and the Horse went away and told the Man.

Presently the Dog came to him, with a stick in his mouth, and said,

'Camel, O Camel, come and fetch and carry like the rest of us.'

'Humph!' said the Camel; and the Dog went away and told the Man.

Presently the Ox came to him, with the yoke on his neck and said,

'Camel, O Camel, come and plough like the rest of us.'

'Humph!' said the Camel; and the Ox went away and told the Man.

At the end of the day the Man called the Horse and the Dog and the Ox together, and said,

HOGY LETT PÚPOS A TEVE?

Ez a mese, ami most következik, azt meséli el, hogy lett púpos a teve.

Az idők legelején, mikor a világ vadonatúj volt még, és az állatok éppenhogy dolgozni kezdték az ember számára, hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy teve, aki egy farkasordító sivatagnak a kellő közepén éldegélt, mivel dolgozni nem volt kedve; és mellesleg szólva, ez a teve maga is ordítózni szokott. És cserjéből, törzsből, tamarindából élt, és átkozottul lusta volt. És ha valaki megszólította, így felelt:

– Púp!

Egy hanggal se szólt többet ennél: – Púp!

Nemsokára hétfőn reggel fölkereste őt a ló. Nyereg volt a hátán, zabla a szájában, és így szólt:

– Hallod-e, te teve, gyere innen és ügess úgy, mint mi többiek!

– Púp! – szólt a teve; és a ló távozott, és elmondta az embernek.

Nemsokára fölkereste a tevét a kutya. Bot volt a szájában, és így szólt:

– Hallod-e, te teve, gyere és szolgálj úgy, mint mi többiek!

– Púp! – szólt a teve; és a kutya távozott, és elmondta az embernek.

Nemsokára fölkereste a tevét az ökör, járom volt a nyakán, és így szólt:

– Hallod-e, te teve, gyere és szánts úgy, mint mi, többiek.

– Púp! – szólt a teve; és az ökör távozott, és elmondta az embernek.

És aznap este kapta magát az ember, és összehívta a lovat és a kutyát és az ökröt, és így szólt:

‘Three, O Three, I’m very sorry for you (with the world so new-and-all); but that Humph-thing in the Desert can’t work, or he would have been here by now, so I am going to leave him alone, and you must work double-time to make up for it.’

That made the Three very angry (with the world so new-and-all), and they held a palaver, and an *indaba*, and a *punchayet*, and a pow-wow on the edge of the Desert; and the Camel came chewing milkweed *most* ‘scruciating idle, and laughed at them. Then he said ‘Humph!’ and went away again.

Presently there came along the Djinn in charge of All Deserts, rolling in a cloud of dust (Djinns always travel that way because it is Magic), and he stopped to palaver and pow-pow with the Three.

‘Djinn of All Deserts,’ said the Horse, ‘is it right for any one to be idle, with the world so new-and-all?’

‘Certainly not,’ said the Djinn.

‘Well,’ said the Horse, ‘there’s a thing in the middle of your Howling Desert (and he’s a Howler himself) with a long neck and long legs, and he hasn’t done a stroke of work since Monday morning. He won’t trot.’

‘Whew!’ said the Djinn, whistling, ‘that’s my Camel, for all the gold in Arabia! What does he say about it?’

‘He says „Humph!”’ said the Dog; ‘and he won’t fetch and carry.’

‘Does he say anything else?’

‘Only „Humph!”; and he won’t plough,’ said the Ox.

‘Very good,’ said the Djinn. ‘I’ll humph him if you will kindly wait a minute.’

– Halljátok-e, ti hárman, én bizony nagyon sajnállak benneteket (mikor olyan vadonatúj még a világ); de az a púpoló teremtés a sivatagban nem tud dolgozni, mert különben ő is itt volna már. Nem is bánom hát, maradjon magának; de nektek kétszer annyit kell majd dolgoznotok, hogy pótoljátok őt.

Ezt hallván azok hárman nagyon megharagudtak (mikor a világ olyan vadonatúj volt még), és kupaktanácsot ültek és tanakodtak a sivatag szélén. És a teve odament hozzájuk, kényelmesen kérődzve és átkozottul lustán, és kinevette őket. Azután így szólt: – Púp! – és újra eltávozott.

És nemsokára arra vetődött a dzsinn, aki minden sivatag őre, és porfelhőben utazott (mert a dzsinnek mind így utaznak, mivel ez búbájosság), és megállt a kupaktanács láttára hármuk mellett.

– Minden sivatag hatalmas dzsinnje – szólt a ló –, mondd csak, rendjén van-e az, hogy valaki lustálkodjék, mikor ilyen vadonatúj még a világ?

– Semmiképen nincs rendjén – felelt a dzsinn.

– Nos, akkor – szólt a ló – van egy mihaszna teremtés a farkasordító sivatag kellő közepén (aki ordítani szokott maga is), hosszú a nyaka, hosszú a lába, és ez a mihaszna teremtés egy szemernyit sem dolgozott hétfő reggel óta. Nem akar ügetni.

– Púp! – szólt a dzsinn, füttyentve –, ez az én tevé, Arábia minden aranyára! Ugyan mit beszél!

– Ennyit mond csak: „Púp!” – szólt a kutya –, és nem akar szolgálni.

– Nem szól más semmi egyebet?

– Csak annyit: „Púp!” – szólt az ökör –, és nem akar szántani.

– Jól van – szólt a dzsinn –, majd elbánok én vele, csak egy percig várjatok!

The Djinn rolled himself up in his dust-cloak, and took a bearing across the desert, and found the Camel most 'scruciatingly idle, looking at his own reflection in a pool of water.

'My long and bubbling friend,' said the Djinn, 'what's this I hear of your doing no work, with the world so new-and-all?'

'Humph!' said the Camel.

The Djinn sat down, with his chin in his hand, and began to think a Great Magic, while the Camel looked at his own reflection in the pool of water.

'You've given the Three extra work ever since Monday morning, all on account of your 'scruciating idleness,' said the Djinn; and he went on thinking Magics, with his chin in his hand.

'Humph!' said the Camel.

'I shouldn't say that again if I were you,' said the Djinn; 'you might say it once too often. Bubbles, I want you to work.'

And the Camel said 'Humph!' again.

But no sooner had he said it than he saw his back, that he was so proud of, puffing up and puffing up into a great big lolloping humph.

'Do you see that?' said the Djinn. 'That's your very own humph that you've brought upon your very own self by not working. To-day is Thursday, and you've done no work since Monday, when the work began. Now you are going to work.'

'How can I,' said the Camel, 'with this humph on my back?'

'That's made a-purpose,' said the Djinn, 'all because you missed those three days. You will be able to work now for three days without eating, because you can live on your humph; and don't you ever say I never did anything for

A dzsinn beburkolózott porköponyegébe, keresztülrepült a sivatagon, és ráakadt a tevére, aki átkozottul lustálkodva egy pocsolya tükrében nézdegelte magát.

– Hallod-e, te bugyborékoló, hosszú lábú barátom – szólt a dzsinn –, azt hallom, hogy egy szemernyit sem akarsz dolgozni, mikor olyan vadonatúj még a világ?!

– Púp! – szólt a tevé.

A dzsinn leült, kezére hajtotta az állát, és egy nagy bővölésen gondolkozott, mialatt a tevé folyton nézegette magát a pocsolójában.

– Külön munkát okoztál hétfő reggel óta három barátomnak, mivel olyan átkozottul lusta teremtés vagy – szólt a dzsinn, és tovább gondolkozott a bővölésen, állát kezére támasztva.

– Púp! – szólt a tevé.

– Én bizony a te helyedben nem mondanám ezt többé – szólt a dzsinn –, egyszer csak meg találják sokallni. Hallod-e, te bugyborékoló barátom, azt akarom, hogy te is dolgozzál.

És a tevé újra csak így szólt: – Púp!

De jóformán ki sem mondotta még, mikor egyszerre csak azt látja, hogy a háta, amelyre rettentően büszke volt, elkezd dagadni, dagadozni, és nagy, vastag, inogó púppá dagad.

– Látod-e? – szólt a dzsinn. – Ez a te tulajdon púpod, amelyet lustálkodással szereztél becses személyednek. Ma csütörtök van, és te hétfő reggel óta, amikor a munka megkezdődött, nem dolgoztál semmit. Most eredj dolgozni!

– Hogy menjek? – szólt a tevé. – Ezzel a púppal a hátamon?

– Ez szándékosan termett a hátadon – szólt a dzsinn –, mivel három napot ellustálkodtál. Ezentúl fogsz tudni dolgozni három álló napig egyfolytában ennivaló nélkül, mivel elélhatsz púpodból; és eszedbe ne jusson soha azt mondani, hogy én nem tettem semmit az érdekedben!

you. Come out of the Desert and go to the Three, and behave. Humph yourself!

And the Camel humphed himself, humph and all, and went away to join the Three. And from that day to this the Camel always wears a humph (we call it 'hump' now, not to hurt his feelings); but he has never yet caught up with the three days that he missed at the beginning of the world, and he has never yet learned how to behave.

Gyere ki a sivatagból, eredj el a három barátomhoz, és viselkedjél illedelmesen, te púpos!

És a teve belenyugodott a púpjába, és fölkereste púposul a három barátját. És e naptól fogva mind a mai napig békén hordja púpját a teve. De azt a három napot, amit a világ legelején ellustálkodott, sohasem pótolta ki, és sohasem tudta megtanulni, hogyan kell illedelmesen viselkedni.